

FOAIA UNIRII

Publicație tipărită cu prilejul Centenarului Marii Uniri, în cadrul proiectului *Și eu am făcut Unirea! Reflectarea evenimentelor legate de Marea Unire în presa locală a vremii* finanțat de către *Consiliul Județean Sibiu* și derulat de *Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu* prin *Biblioteca Universității „Lucian Blaga” din Sibiu* și *Facultatea de Științe Agricole, Industrie Alimentară și Protecția Mediului*

Apare în luna septembrie și noiembrie 2018 - două apariții. Nr. 2 - noiembrie 2018

http://bcu.ulbsibiu.ro/100_Romania/

<http://digital-library.ulbsibiu.ro/dspace/handle/123456789/2009>

Emil Hătegan

Pau. Halippa

G. Crișan

D. V. V. Iileca

Celor cari au binemeritat

Mărețelor figuri apuse, marilor regi ai U nirii și ai pregătirii ei, iluștrilor băbați de Stat cari au luptat și s'au sacrificat pentru împlinirea visurilor noastre seculare ;

Celor cari au rupt din sufletul lor și au împărtășit mulțimilor flacăra credinței nezdruncinate în victorie ;

Celor cari, ceas cu ceas, în mijlocul tuturor primejdiilor, au avut un singur gând și o singură țință : întregirea românească, — și au luptat pentru ea cu toate puterile ființei lor ;

Marilor oameni politici din vechiul regat și din Ardeal cari și-au dat mâna într'o frățească îmbrățișare, topindu-și durerile în acelaș crez și sporindu-și puterile în evocarea aceleiași sfinte icoane ;

Miilor de mucenici anonimi cari cu prețul sângelui lor au pus temelie României în tregite ;

Celor cari nu mai sânt, dar pe cari nu-i vom uita niciodată, precum și celor cari au avut norocul să supraviețuiască îndeplinirii visului lor de aur ;

Lor le închinăm această modestă pagină de pioasă amintire și de vie admirație.

În flacăra purificatoare a pildei lor își vor oțeli sufletele tinerele generații și din această integrare în tainele trecutului vor fișni forțele victoriilor de mâine.

Iuliu Maniu

St. Gheo Pop

Al. Vaida Voevod

Ardealul și Unirea

— Cuvântarea d-lui Iuliu Maniu, azi președintele consiliului, atunci șeful partidului național, cu prilejul primei călătorii a Suveranilor României în Ardeal, în Iunie 1919.

Experiența din trecut și suferințele de veacuri ne-au învățat că nu este de ajuns libertatea națională, ci este absolut necesar de a avea o desăvârșită unitate națională.

Drept consecință a acestei convingeri, națiunea română din Ardeal, Banat și părțile ungurene în adunarea națională ținută la Alba-Iulia, a decretat pentru veci unirea cu regatul român. Suntem nespuse de recunoscători vechiului regat și armatei sale victorioase pentru că prin sacrificii fără seamă, riscând totul încă înainte de hotărârea dela Alba-Iulia, a ridicat sabia pentru eliberarea noastră.

Mulțumirea noastră este fără margini și prin nimic nu o putem arăta mai bine decât cultivând virtuțile cetățenești și punând în evidență menirea noastră pe lume. Aceste virtuți le găsim în iubirea către dinastie, dreptatea pentru toți și respectul libertăților tuturor, atât personale cât și naționale, precum și respectul năzuințelor tuturor claselor sociale.

Noi credem pe de altă parte că pentru a pătrunde într-adevăr misiunea rasei românești, nu-i destul s'o ridici la un nivel înalt, economic și cultural, deoarece dacă acesta ar fi numai obiectivul nostru, am atinge repede un apogeu care ar putea ușor să aducă după el declinul.

Nci credem că misiunea rasei românești este să reprezinte adevărata culturală intelectuală și adevărata civilizație în răsăritul Europei.

Datorită lor se poate forma sâmburele și da exemplu unei civilizații decisive care să constituie o stâncă de neînvinș a progresului uman, perpetuând în aceste regiuni mândra tradiție a rasei latine, ai cărei vulturi împodobesc și astăzi steagurile victorioase ale armatei românești.

Am decretat unirea și suntem recunoscători că prin avântul glorios al armatei s'a dat sancțiunea supremă.

Este o mare satisfacție pentru noi că unirea se prezintă ca o necesitate absolută internațională, pentru că națiunea noastră este singura stâncă și România unită este singura stavilă în acest colț al lumii, contra tendințelor subversive cari amenință cu distrugere ordinea socială și tot ce a produs civilizația omenească.

Stând noi astfel în serviciul omenirii întregi credem a fi în drept a cere să ni se deie totul pentru a putea implini această menire și a ne da toată puțința ca stânca românismului să fie întreagă și să nu-i lipsească nici un colț.

Salutând pentru prima oară pe suveranii noștri în Ardeal, ne gândim la toți eroii care au contribuit la realizarea sărbătoarei de azi. Dintre aceștia două figuri se relevă :

Este divul Traian care ne-a arătat calea croită în me-

nirea noastră pe lume și a doua este Mihai Viteazul. La aceste două figuri adăogăm azi o a treia, pe M. S. Regele Ferdinand I care ca și înaintașii săi, ne-a arătat calea pe care trebuie s'o urmăm în împrejurările de față. De acia îi suntem recunoscători pentru că sabia sa este introducerea devăratei ocrotiri pentru toate neamurile acestei țări.

În calea M. Voastre nu v'am putut arăta palate somptuoase, nici orașe europene dar în schimb v'am prezentat inima noastră curată și năzuința cinstită de a servi patria română unită pentru vecinicie precum și pe M. Voastră. În aceste sentimente permiteți-mi să ridic paharul pentru îndelungata și fericita Voastră domnie. Trăiască M. S. Regele, Trăiască M. S. Regina și întreaga dinastie.

RASPUNSUL REGELUI FERDINAND

A vrut soarta ce era rezervată țării noastre că scopul cu care legionarii romani au venit în țările dunărene și în cele cuprinse în cercul carpatic să fie în viitor adevărata cetate a unei culturi latine și a unei forțe compacte în mijlocul națiunilor de alte neamuri.

Ca națiunea română să ajungă, acolo, i-a fost dăruit de Pronie o vitalitate care i-a mijlocit să reziste asupra tuturor vijeliilor ce s'au deslănțuit asupra ei și să-și păstreze cu ele credința nestrămutată că va ajunge acolo unde prin voia soartei i-a fost indicat drumul. Și ce era această soartă? Era că toți urmașii legionarilor să-și dea într'o zi mâna frate cu frate. În decursul istoriei neamului nostru, au fost momente de mari nădejdi că această menire a neamului nostru trebuie să se realizeze : a fost odată sub Mihai Vodă care a putut spera să înfăptuiască o Românie cum o înțelegem azi. Sunt recunoscător Proniei cerești că Mi-a fost dat Mie să văd și nu numai să văd dar să și înfăptuiesc cu ajutorul ostașului român acest fapt care-i unic în istorie. În călătoria făcută în frumoasele ținuturi, am văzut ceva ce rar se vede, am văzut credința unui popor și cea mai frumoasă răsplată pentru mine a fost dragostea de care m'a înconjurat populația ce a suferit atât amar de timp. Bucuria lor a fost bucuria Mea. Din toate unghiurile au alergat să'Mi arate credința lor, și din Ardeal și din Banat.

Mult avem de muncă. Sper că în fața atâtor probleme sociale și economice va fi trebuință să ne dăm mâna frățească — toți uniți în suflet și în gând, — să muncim la deslegarea acestor probleme. În aceasta se va arăta unirea tuturor românilor și sunt convins că așa va fi. Ridic paharul meu în sănătatea României întregite.

ROMÂNIA
ILUSTRATĂ

Document Istoric

Document historique. -- Historical Document. -- Altes Schriftstück.

V. Goldiș, Episcopul Dr. Miron Cristea, Episcopul Dr. Hosu, Dr. Al. Valda-Voevod și Caius Brediceanu.

Delegația care a venit în România să predea Regelui Ferdinand, actul Unirii Transilvaniei cu Patria noastră.

La délégation qui est venue en Roumanie pour remettre au Roi Ferdinand l'acte de l'Union de la Transilvanie avec le vieux royaume.

The delegation who came in Roumania to present to the King Ferdinand the document of the Union of Transilvania with the old kingdom

Die Deputation welche nach Rumänien gekommen ist um dem König Ferdinand das Dokument der Vereinigung Transilvanien mit dem Mutterlande zu überreichen.

Generalul Berthelot în Transilvania

Călătoria generalului Berthelot, în provincia dezrobătită, a avut probabil un scop îndoit: de informațiune și de propagandă pentru Franța în sensul bun al cuvântului. Acest din urmă scop a fost atins în mod desăvârșit. Venirea ofițerilor francezi nu a putut să creeze în Transilvania dragostea pentru Franța, sentiment care există de mai înainte, dar ea a făcut-o să izbucnească cu puterea unei pasiuni tainice și multă vreme încătușate. Temperamentul ardelenesc, moenit și greoiu, nu-și schimbă repede simpatiile și antipatiile, dar cine a cucerit odată inima noastră poate să se bizuiască pe ea ca pe o temelie de granit. Nevroza deselor schimbări politice, asalturilor ușoare dela o filă la alta este la noi necunoscută; nicăiri în Europa, Franța nu are astăzi un prieten mai convins și mai fanatic ca poporul românesc din Transilvania.

Al doilea scop al călătoriei generalului Berthelot, informațiunea, nu eră așa de ușor de atins. Ea implică până la un punct chiar o primejdie. Trecând din cauza scurtimei timpului numai prin orașe — Timișoara, Arad, Oradea-Mare, Sătmar, Cluj, Sibiu, Brașov — ilustrul nostru aliat putea să aibă impresiunea falșă, chiar surpriza neașteptată a unei țări nu românești, ci germano-ungurești. Lunga stăpânire străină nu putuse să distrugă blocul etnic al miilor de sate românești, dar a izbutit să prefire între ele zeci de orașe și orașele străine, flori de seră ale unei politici de metodică supra-alimentare din bugetul Statului.

Generalul Berthelot în Săliște, jud. Sibiu

Trecut, prezent și viitor

Trecut, prezent și viitor!
Toate se confundă, se pene trează, se complinesc.
In trecut, neamul nostru românesc, așezat la răspântia drumurilor dintre Apus și Răsărit, a trebuit să îndure veacuri de robie, de încălcare a hotarelor sale și de rășuire a pământului strămoșesc.
Dar condus de geniul său național românesc a știut să suporte toate greutățile destinului, și în anul birușinței dreptății și dreptului de autodeterminare a popoarelor și înlocuirii statului cosmopolit și acaparator prin statul național, și-a văzut realizat visul străbunilor: Unirea tuturor românilor.
Din anul 1918 și până astăzi, poporul românesc este ocupat de munca trudnică a așezării gospodăriei sale pe principiile voinței populare libere. Din vremurile apuse mai vin valuri care ar urea să tulbure marea românească și să pruncească unui popor liber și stăpân pe destinele și pământul său. Dar încercările trecutului sânt zăgăzuite de puterile organizate ale prezentului: Românii din toate părțile și unghiurile României Mari se întăresc pe pozițiile ocupate în anul 1918 și oricari ar fi uneltrile dușmanilor de ieri, de azi și de mâine, neamul nostru va rămâne, trebuie să rămâie stăpân pe teritoriul dintre Nistru, Tisa, Dunăre și Mare!
Eu care am avut fericirea să contribuie cu nuna mea modestă la Unirea Basarabiei cu Patria și care am avut și norocul să asist la actele de Unire dela Cernăuți și Alba-Iulia, ered și mărturisesc întru viitorul strălucit al României Intregite și strig tuturor fraților mei: Sus inimile!

Sau. Halipp

GENERALUL BERTHELOT IN ARDEAL

PLECAREA GENERALULUI BERTHELOT DIN SIBIU

ACTELE UNIRII

Iată textul raportului din 1918 al lui Ion I. C. Brătianu — președinte al consiliului și ministru de externe— către regele Ferdinand, în chestiunea unirii Ardealului:

SIRE,

De veacuri neamul românesc tinde spre unitatea lui.

De aceea când prin războiul general o parte din omnia nire a întreprins lupta pentru libertate și drepturile națiunilor, Regatul Român a socotit de datoria lui să se alipească acestor puteri și împreună cu ele să-și jertfească fiii pentru desrobirea fraților noștri asupriți. După mari suferințe vitejia minunată a oștirii noastre își găsește răsplata. Alături de glorioșii ei aliați, România este astăzi printre învingătorii lumii. Basarabia și Bucovina s'au unit cu patria mamă, iară peste Carpați, Românii cari împreună cu noi de atâta vreme așteptau ceasul înregirii neamului, îndată ce și-au putut spune gândul au proclamat prin marea lor Adunare Națională întrunită la Alba-Iulia, în 18 Noiembrie — 1 Decembrie 1918, unirea lor necondiționată și deapaură cu Regatul României.

Delegația Adunării Naționale a înfățișat Majestății Voastre actul Unirii, pe care cerem prin decretul lege de față Majestății Voastre să-l întărească, spre a da o formă definitivă unității noastre naționale, acum deplin înfăptuită peste toate ținuturile locuite de Români.

Unirea aceasta, în ziua când marii noștri aliați sunt învingători, isvorește din puterea de viață a poporului român, din vitejia soldaților noștri, și din voința hotărâtă a Românilor de pretutindeni.

Ea se întemeiază pe ființa însăși a neamului românesc, care de aproape două mii de ani, în mijlocul tuturor vitregiilor vremii a știut să-și păstreze neatins caracterul de conștiință națională.

Ea se razimă pe cerințele istoriei, cari îi impun desființarea tuturor granițelor nedrepte și neîfirești și statornicirea statelor după principiile naționalităților.

Ea e voită în fine de nevoile neamului românesc, care nu poate trăi despărțit și care numai prin unirea la oaltă a tuturor fiilor lui, își poate îndeplini cu folos pentru omenire și cu strălucire pentru el misiunea civilizatoare în această parte a lumii.

Conștințind prin acest decret-lege voința Adunării din Alba-Iulia, Majestatea Voastră inscrie în istoria poporului românesc de întotdeauna și de pretutindeni cel mai mare act al istoriei noastre naționale, acel pentru care generații întregi au luptat și au murit, acel în nădejdea căruia au trăit dela Nistru și până la Tisa toți Românii

despărțiți de o soartă nemiloasă și puneți Sire, pentru vecie temelia unei Românie mari și a unei vieți naționale, pe care să se poată de aci înainte desvolta în pace și în fericire întregul neam românesc.

Sunt cu cel mai profund respect, Sire, Al Majestății Voastre Prea plecat și prea supus servitor,

Președintele consiliului de miniștri și ministru de externe

ION. I. C. BRATIANU

Iată și decretul de unire semnat de regele Ferdinand:

FERDINAND I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională rege al României,

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului președintelui consiliului Nostru de miniștri sub No. 2171 din 1918,

Luând act de hotărârea unanimă a Adunării Naționale din Alba Iulia.

Am decretat și decretăm :

Art. I. Ținuturile cuprinse în hotărârea Adunării Naționale din Alba Iulia dela 18 Noiembrie — 1 Decembrie 1918 sunt și rămân de apurarea unite cu Regatul României.

Art. II. Președintele consiliului Nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a decretului-lege de față.

Dat în București, la 11 Decembrie 1918

FERDINAND

Președintele consiliului de miniștri și ministru de externe

ION I. C. BRATIANU

Ferdinand I Regele Marii Uniri

Cum s-a făcut Marea Unire ?

– Urmare din numărul trecut –

- 5/18 octombrie 1918** »» Declarația de independență a Transilvaniei, adoptată în ședința de la Oradea, este citită în Parlamentul de la Budapesta de dr. Alexandru Vaida Voevod.
- 11/24 octombrie 1918** »» Cernăuți. Apare primul număr al gazetei „Glasul Bucovinei”, editată de un grup de români bucovineni în frunte cu profesorul universitar Sextil Pușcariu.
- 14/27 octombrie 1918** »» Deputații români bucovineni din Parlamentul vienez, foștii deputați din Dieta Bucovinei, primarii români din localitățile Țării de Sus a Moldovei, împreună cu alți reprezentanți ai provinciei istorice s-au întrunit în Sala Mare a Palatului Național din Cernăuți și au hotărât constituirea Adunării Constituante. Adunarea alege un Consiliu Național condus de Iancu Flondor, Dionisie Bejan, Doru Popovici și Sextil Pușcariu vicepreședinți, Vasile Bodnărescu, Radu Sbierea și Laurent Tomoioagă secretari.
- 17/30 octombrie 1918** »» Constituirea, la Budapesta, a Consiliului Național Român Central (din 21 octombrie, cu sediul la Arad), ca organ de conducere al românilor format din șase reprezentanți ai P.N.R și șase social-democrați.
- 18/31 octombrie 1918** »» Proclamarea către Națiunea Română, în care se aduce la cunoștință opiniei publice constituirea Consiliului Național Român Central ca unicul for de conducere al românilor transilvăneni, precum și principiile sale de acțiune.
- 25 octombrie/7 noiembrie 1918** »» Consiliul Național Român Central hotărăște înființarea de gărzii naționale și de gărzii civile sătești pe întreg teritoriul locuit de români în Transilvania și Ungaria, pentru „păstrarea liniștii și averii fiecăruia”.
- 31 octombrie/13 noiembrie 1918** »» Consiliul Național din Basarabia adoptă o „lege fundamentală asupra puterilor Țării Bucovinei”, prin care își asumă întreaga putere de stat.
- 5/18 noiembrie 1918** »» Manifest către popoarele lumii, prin care Consiliul Național Român Central afirmă în fața opiniei publice mondiale dorința românilor transilvăneni de a se uni cu România.
- 7/20 noiembrie 1918** »» Manifest al Marelui Sfat Național din Transilvania privind convocarea la 18 noiembrie/1 decembrie a Marii Adunări Naționale la Alba Iulia.
- 9/22 noiembrie 1918** »» Consiliul Național Român Central din Transilvania cere, ultimativ, guvernului maghiar să-i recunoască puterea deplină asupra teritoriului Transilvaniei.
- 15/28 noiembrie 1918** »» Congresul Bucovinei hotărăște în unanimitate „Unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei, în vechiile ei hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru, cu Regatul României”.
- 1 decembrie 1918** »» Are loc, în sala Casinei din Alba Iulia, Adunarea Națională, cu participarea a 1.228 de delegați (deputați) aleși. Gheorghe Pop de Băsești, președintele Partidului Național Român, declară Adunarea Națională de la Alba Iulia „constituită și deschisă”. Vasile Goldiș rostește cuvântarea solemnă, încheiată cu un proiect de rezoluție, care începe cu cuvintele: „Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia în ziua de 1 decembrie 1918, decretează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România”. Proiectul de rezoluție este adoptat cu ovații prelungite. Pentru cărmuirea Transilvaniei, Adunarea Națională procedează la alegerea unei adunări legislative numită Marele Sfat Național, compus din 250 de membri; acesta, la rândul-i, va numi un guvern provizoriu Consiliul Dirigent. După adoptarea actului istoric al Unirii, cei peste 100.000 de participanți la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia, adunați pe Câmpul lui Horea, aprobă cu aclamații entuziaste hotărârea de unire necondiționată și pentru totdeauna a Transilvaniei cu România. Unirea Transilvaniei cu România încheie procesul de făurire a statului național unitar

român, proces început în 1859, prin unirea Moldovei cu Țara Românească, continuat prin unirea Dobrogei în 1878, a Basarabiei în martie 1918 și a Bucovinei în noiembrie 1918. Suprafața României Mari: 295.049 km pătrați, cu o populație de 16.500.000 de locuitori.

2 decembrie 1918 » Întrunirea Marelui Sfat Național în sala Tribunalului din Alba Iulia care hotărăște constituirea unui Consiliu Dirigent format din 15 membri și având președinte pe Iuliu Maniu pentru administrarea Transilvaniei. Marele Sfat Național și Consiliul Dirigent își stabilesc sediul la Sibiu.

11/24 decembrie 1918 » Regele Ferdinand emite Decretul-lege de unire a Transilvaniei cu vechea Românie.

18/31 decembrie 1918 » Decret-lege privind unirea Bucovinei cu România.

26 decembrie 1918/8 ianuarie 1919 » Are loc la Mediaș, Adunarea națională a sașilor, care se declară de acord cu actul politic înfăptuit la 18 noiembrie/1 decembrie 1918 la Alba Iulia.

28 decembrie 1918/10 ianuarie 1919 » O delegație săsească transmite Consiliului Dirigent din Sibiu adeziunea sașilor la actul unirii Transilvaniei cu România.

29 decembrie 1918/11 ianuarie 1919 » Decret-lege prin care se stabilește că locuitorii României, majori, fără deosebire de religie, se vor bucura de toate drepturile cetățenești și vor putea să le exercite dacă vor face dovadă că sunt născuți în țară și sunt sau n-au fost supuși unui stat străin.

28 iunie 1919 » Se semnează, la Versailles, Tratatul de Pace dintre Puterile Aliate și Germania. Privitor la România, Tratatul prevedea încetarea tuturor drepturilor, titlurilor, privilegiilor de orice natură asupra cablului Constanța - Istanbul, ce intră în posesia României. Germania era obligată să renunțe la Tratatul de la București din 24 aprilie / 7 mai 1918. În problema Dunării, Tratatul prevedea menținerea Comisiei Europene a Dunării și înființarea pentru traseul Brăila - Delta Dunării până la Marea Neagră a unei Comisii Internaționale a Dunării. Tratatul a fost ratificat de România la 14 septembrie 1920.

10 septembrie 1919 » Se semnează, la Saint Germain en Laye, Tratatul de pace între Puterile Aliate și Austria, prin care Austria capătă configurația teritorială de azi. Se recunoștea pe plan internațional unirea Bucovinei cu România și a creării statelor cehoslovac și iugoslav.

10 decembrie 1919 » România semnează Tratatul de pace cu Austria și Bulgaria, precum și Tratatul minorităților, care pentru România prevede obligația de a acorda „tuturor locuitorilor, fără deosebire de naștere, de naționalitate, de limbă, de rasă sau de religie deplina și întreaga ocrotire a vieții și libertății lor”.

29 decembrie 1919 » Parlamentul României votează legile de ratificare a unirii Transilvaniei, Crișanei, Maramureșului, Banatului, Bucovinei și Basarabiei cu România.

4 iunie 1920 » Se încheie, la Trianon, Tratatul de pace între Puterile Aliate și Asociații și Ungaria. Recunoașterea pe plan internațional a Unirii Transilvaniei, Banatului, Crișanei și Maramureșului cu România, a Slovaciei și Ucrainei Subcarpatice cu Cehoslovacia, a Croației, Sloveniei și părții de vest a Banatului cu Serbia etc (intră în vigoare la 25 iulie 1921).

Rânduri despre Unire ...

D. Vasile Goldiș a înmănat Suveranului Actul Unirii și apoi a rostit următoarele cuvinte:

Majestate!

PROFILUL LITERAR

„Românii din Transilvania, Banat și țara ungurească adunați prin reprezentanții lor legali la Alba-Iulia în ziua de 18 Noiembrie (1 Decembrie) 1918, au decretat unirea lor și a acestor teritorii cu Regatul român. Prin această unire, după aceea a Basarabiei, apoi a Bucovinei, s'a împlinit visul de o mie de ani al neamului românesc: Unirea într'un singur Stat a tuturor românilor.

„Această unire este o pretențiune a istoriei și o pretențiune a civilizației românești.

„Ea este o pretențiune a istoriei fiindcă neamul românesc, de la zămislirea sa și până astăzi, a rămas unul și etnicește nedespărțit, posedând între aceleași margini geografice pământul Daciei lui Traian.

„Deci, îmbucătățirea lui sub diferite dominațiuni străine a fost o nedreptate a istoriei.

„Această nedreptate se înlătură astăzi.

„Dar unirea tuturor Românilor într'un singur Stat este totdeauna și o pretențiune a civilizației omenești. Progresul acestei civilizațiuni prelungește comuniunea națiunilor într'o unire de ordin superior, care să asigure libertatea și dreptatea deopotrivă pentru toate națiunile, mici și mari. Cu națiuni etnice și geografice unite, dar politicește rupte în bucăți, această comuniune a națiunilor este o imposibilitate.

„Deci unirea tuturor Românilor într'un singur Stat rectifică o mare greșală a istoriei și se conformă necesităților civilizației omenești. Tot astfel însă scopul istoric al acestei reuniri integrale a națiunii române are să fie potrivit cauzei sale eficiente. Această unire pe deoparte va trebui să înfăptuiască gradul egalității condițiilor de viață pentru toți indivizii cari o alcătuiesc, pe de altă parte, ea va trebui să se întemeieze pe principii de libertate și a egalei îndreptățiri a neamurilor.

Sarbativom anul
acesta nu stiu pentru
ce, cu un fapt dose-
dit „Unirea” români-
lor din cuprinsul to-
relor politice ale Ro-
maniei Mari

Aș dori să văd sarbativomul
fice și modest, dar cât mai
curând „unirea sufletescă”
a tuturor Romanilor din cu-
prinsul acestor hotare, sin-
gura, care pe celulește defi-
nitiv, unitatea unui Neam.
General Averescu

CRONICA
SIBIULUI

HORA*)

Impăratul tuturor Românilor

Ardealule, vis de mărire
Ardealule, vis de noroc,
Se-apropie-a ta izbăvire
Prin lacrimi și sânge și foc.

Cu stemă de aur în frunte,
Pășești pe al gloriei drum
Și frați și surori îți fac punte
Prin marea de neguri și fum.

Din stînga, purcede regina
Pădurilor mândre de fași,
Spre visul dorit, Bucovina
Își mână copiii ei dragi.

Alături, vine, prin iureș
Și clocot de aprig război,
Copilul voinic, Maramureș,
Din leagăn sfințit de erot;

Pe Tisa în jos, surioara
Crișana, zorește spre frați,
Voioasă se îndreaptă spre țara
Vitejilor smei din Carpați.

Iar, mai la-apus, stă Banatul
Cu platoșe mândră de-oșel
Și-așteaptă să-l cheme Impăratul
Să intre în horă și el ...

1918.

Purcede Impăratul cu fală,
Din țara Moldovei, de sus,
Purtat-a pe fruntea Regală,
Cumună de spini, ca Isus,

Și mult pățimit-a, Viteazul;
Cu oștile Lui la un loc,
Luptând să înfrunte talazul
De crime, urgie și foc.

Dar vremea schimbătu-și-a pasul,
Cumplitul puhoi s'a oprit
Și trâmbița sună azi ceasul
Dreptății ce ne-a izbăvit.

Și hora se 'ntinde măreață;
Vin Frații dintre Nistru și Prut
Să soarbă din noua viață,
Scăpați de robie și cnut.

Și fiii lui Mircea-Bătrânul,
Copiii lui Ștefan cel Sfânt,
Vin toți să-și slăvească Stăpânul
Pe vechiul Moldovei pământ.

În frunte, pășește Ardealul,
Eroicul munților Crai;
Năvalnic își forșotă valul,
Ca 'n vremea lui Vodă Mihai.

I. Constantinescu-Delabaia

*) Din volumul „Chemări de Bucium”.

Tribuna

Mareșalul Averescu

A condus, biruitor, oștile românești în fața inamicului. A participat apoi, intensiv, la opera de consolidare a României întregite.

Generațiile tinere urmăresc și azi viguroasă acțiune a bătrânului șef al partidului. Încărcat de ani, mareșalul Averescu apare veșnic tânăr în scrisul său și totdeauna pe aceeași linie dreaptă în atitudinea sa.

Poporul românesc se cinstește, cinstindu-l.

Acțiune cofinanțată de Consiliul Județean Sibiu

CONSILIUL JUDEȚEAN
SIBIU

Contract de finanțare
Nr. 100 / 14.05.2018

SIBIU 2019

REGIUNE GASTRONOMICĂ EUROPEANĂ